FLAMA

No cal contendre per vèncer, sinó per convèncer; no hem de voler que la veritat sigui aclaparadora per l'adversari, sinó que li sigui amable: no que el fuetegi, sinó que li sigui fruitosa

ANY II • NÚM. 30 — BARCELONA, 1 JULIOL DE 1932 — 20 CÈNTIMS - SUBS.: 12 PTES. ANY

L'ESTAT CRISTIA D'IRLANDA

Fluctua en l'ambient el ressò litúrgic imponent del XXXI Congrés Eucarístic Internacional celebrat a Dublin. La premsa catòlica aquests dies ha dedicat llargues columnes a fer-ne informació.

Nosaltres no podem deixar passar aquesta oportunitat sense fer-hi comentaris. Aquesta imposant manifestació de catolicitat del poble irlandès ens demostra una vegada més, que és la democràcia cristiana, i no cap altra, la que fa els pobles grans i lliures.

Quin admirable exemple del del gran nacionalis De Valera, presidint un govern que ha assistit en ple als actes, i ha flectat els genolls davant Jesús Eucaristia, símbol perenne i sublim de la democràcia! "Nodrits d'un sol i mateix pa, diu l'Apòstol, no formen sinó un sol cos en Jesucrist". Entenent-ho aixi, el poble irlandès, s'ha nodrit d'aquest aliment sobrenatural, i no hi ha dubte que el bloc que formen els irlandesos amb Jesucrist, serà ncommovible a les envestides del temps i a les trifulgues polítiques dels homes.

Es una alta política de la més densa sociologia i germanor única, la que s'inspira en la llei divina de l'Eucaristia. Han anat a Dublín catòlics de tot el món, i el gest de pietat robusta dels homes que regenten l'Estat Lliure d'Irlanda ha consolidat la seva personalitat davant els seus ulls, que són els ulls de tots els Estats del món, més que qualsevol manifestación de força humana.

I és que la força poderosa de l'esperit encarnada en l'Eucarstia és per damunt de tota altra. Car molt bé diu Kempis la unión amb Déu, que estableix la Comunio, "aferma la fe, encoratja l'esperança i abranda la caritat". Virtuts que són en definitiva la fermança més segura per la grandiositat d'un poble.

FIDELTER

El fejocisme i la política

Pere Cortés Grau dedica un llarg article a tres columnes en les pàgines de *Reacción* a glossar i a combatre la nostra posició d'apolítics. L'atac és cortés i més que un atac sembla un plany de què siguem apolítics i una invitació a entrar als rengles del partit tradicionalista.

Agraïm a l'articulista el to amable amb què argumenta. No ens tracta d'enemics, i això ens plau; car nosaltres no som enemics de cap dels partits polítics de dreta. Ens considerem, per contra, amics, bons amics de tots, per bé que distants de tots.

El bon catòlic té el deure d'ésser polític, car la religió és atacada des de les altes situacions polítiques i amb armes polítiques. Les organitzacions catòliques que no fan política, com la *Federació de Joves Cristians*, són estèrils, estan desplaçades. Aquest és el principal argument del nostre contraopinant. Però aquest argument no manca de resposta. Tot donant-la, reafirmarem novament la nostra posició apolítica, d'independència total en relació amb tota política determinada.

Nosaltres no som ni podem ésser polítics. Estem en el pla d'Acció Catòlica estricta i aquest pla exclueix clarament l'acció estrictament política en els seus organismes. Nosaltres no som polítics, perquè l'acció catòlica estricta no n'és ni en pot ésser per expressa declaració papal repetidament renovada.

Discutir per tant la nostra posició d'apolítics és discutir la mateixa acció catòlica; combatre'ns per apolítics és combatre l'acció catòlica. I en aquest terreny nosaltres no podem entrar en cap controvèrsia. Ens sembla una qüestió ja prou aclarida, ja definitivament resolta per l'autoritat eclesiàstica, que no solament ha aprovat l'acció catòlica, sinó que l'ha creada, encoratjada amb tota mena d'estímuls, i l'ha distingida amb els elogis més calurosos i els privilegis més estimables.

Cal, però, pensar bé que si el fejocisme, com l'acció catòlica, és apolítica, no per això imposa l'abstenció política als seus membres, individualment considerats. Entre els nostres socis n'hi han de pertanyents a tots els partits polítics de dreta, i mai per aquest motiu s'han vist molestats dins la nostra organització. L'única prohibició que imposem és que cap dels nostres dirigents sigui membre destacat en cap partit polític, i això per fidelitat a les superiors ordenacions de l'autoritat eclesiàstica, i per mantenir íntegrament la nostra posició d'independència en relació amb tots els partits polítics.

No solament no imposa el fejocisme l'abstenció política als seus membres, ans l'encoratja i estimula desvetllant la consciència dels seus deures polítics i el seu daler d'intervenció social, però més en el camp de la formació humana que en el de l'actuació. El fejocisme no arrenglera sinó joves, i per això es forma primerament, preparant-los per a una actuació futura, per quan arribin a la plenitud dels seus deures de ciutadania. Formant-los en l'ordre dels principis i deixant al temperament i al judici particular la tria del partit polític en el qual creguin més útil d'allistar-se i d'aportar la seva collaboració, tant més profitosa quan més intensa haurà estat abans la seva formació i la seva actuació fejocistes.

Nosaltres comprenem que hi hagi qui miri d'actuar en el camp polític i organitzats en partit polític, i amb tots els mitjans de combat que la lluita política comporta. Ho comprenem i ho estimem quan els sabem moguts per una alta idealitat. I no ens dol que individualment, els nostres joves formin en els seus estols. Però aquesta no és la nostra finalitat. Hi ha a més d'aquesta una altra tasca: la formació de la consciència i del caràcter. I això no ho pot fer un partit polític, per perfecta que sigui la seva organització i la seva ideologia. I això és, justament, el que vol fer i ha de fer l'acció catòlica de la joventut. Això és el que vol fer i ha de fer el fejocisme.

Vista general de Praga. Vegeu el reportatge de les pàgines centrals

FRANCIS JAMMES

M. Francis Jammes, el poeta d'Orthez, esdevingut pels anys un patriarca cristià de la barba blanca, espandeix pel món massa distret les òptimes llavors de les veritats cristianes, remogudes per l'arada del seu art. Com un dia per l'encis poemàtic de les seves *Geòrgiques* i un altre pel dramatisme de *Le Livre de Saint Joseph* i un altre per la trama providencialista de *Monsieur le Curé d'Ozeron,* també més endavant per la simplicitat didàctica de *Brindilles pour vallumer la Foi,* l'obra de Jammes és una de les més essencialment catòliques de la nostra època, una de les que més adeptes pot guanyar a la Santa Mare l'Església, de la qual l'escriptor antany veié un reflexe en les capelles de poblet i en els oratoris de collegi perfumats amb les flors i amb la puresa de les nenes.

El tro de la veu litúrgica de M. Paul Claudel va tornar l'ovella esgarriada que fou en la seva joventut Francis Jammes al clos de l'Esposa de Jesús, però ell mai no havia separat en absolut la seva sensibilitat excepcional del llindar dels petits temples, i proveint-se de l'arma i el sarró, se les campava pels ombrius de Castetis, pels boscos de Santa Susagna, per la vall d'Orthez — en companyia del seu ca i d'una pipa fumejant—, "davant de la collada tota plena de Déu".

La seva poesia camperola neixia ja llavors, en Francis Jammes, amb una naturalitat i una frescor commovedores, i aquella essencial humilitat de què estava tota ungida era com un preciós antecedent al seu madurat retorn a la fe de la seva infància. El nostre poeta Josep Maria de Sagarra ens ha dit d'excellent manera (en el prefaci a la traducció catalana de *Les Géorgiques chrétiennes*) tota la grácia i la dolçor del primer Francis Jammes — "una dolçor de migdia, una mica malalta per excés de sol i de perfum"—; ens ha dit àdhuc tota la força i l'encant del cristianisme poemàtic del Jammes convertit: el cristianisme de les seves Geòrgiques i dels Càntics a la Verge que, lligat amb el sentiment camperol sadollat de l'emoció més pura que al gran escriptor del qual parlem li és congènit, dóna la més alta transcendència a l'obra del Jammes deliberadament creient, amb una actitud cada dia més viva, tant per l'estudi com per la puresa d'escrit i sobretot per la llum de la Gràcia.

James creient és el poeta de la compassió. La labor dels intellectuals i dels poetes dins el camp ben afemat del catolicisme gàllic és d'una riquesa sorpre-

(Segueix a la pàgina 2)

SUMARI

El fejocisme i política, editorial.
L'Estat cristià d'Irlanda, Fidelter.
Francis Jammes, Josep F. Ràfols.
Exercicis espirituals i excursions.
Cultura, B. Llongueres.
Diverses.
El control obrer, J. Sagarra i Torregrossa.
Els sòcols txecoslovacs, Esteve Busquets i Moles.
Actuació.
1 minut, 1, E. Busquets i Moles.
El gimnàs del grup "Lava Nova".
Campament de vacances.
Idees i fets.
Joventuts del món.

Exercicis espirituals i excursions al Santuari del Collell (Banyoles, Girona)

Per a facilitar els joves fejocistes la pràctica dels Sants Exercicis i a l'ensems proporcionar-los uns dies d'esplai en les vacances s'han organitzat unes jornades mixtes de refrigeri esiritual i físic (d'acord amb l'ideal de la formació integral, base del nostre programa-, d'una durada màxima de deu dies, cins dels quals es destinaran a la ráctica dels Sants Exercicis en complet retirament i els restants a jocs atlètics i excursions.

La bellesa del lloc on està situat el santuari, un dels més importants de Catalunya, rodejat d'immenses boscúries i de prats gemats i fresquivols tots ells auriolats d'una gama indefinida de llum i de color formant un conjunt agradabilíssim; més encara l'ocasió de poder visitar els voltants d'Olot i les cales més renomenades de la nostra costa brava, ens convida amablement a reposar de les fretures quotidianes i no hi ha dubte constituirà poderosament a què els fejocistes es prenguin amb interès les nostres jornades de vocances mixtes.

Els Exercicis seran dirigits per mossèn Sebastiá Regi, prev. i el Doctor Albert Bonet, prev.

La tanda començarà el dia 8 d'agost al vespre i acabarà el dia 14 al matí. El mateix dia començaran les interessants excursions que acabaran el dia 19 al vespre.

PROGRAMA DETALLAT DELS CINC DIES D'EXCURSIO

Primer dia. — Excursió a Olot. Dinar a la Font Muxina. Visita a la Verge del Tura; arròquia Sant Esteve: Calze d'ofrena de Mr. Carselade; Museu, i a les Fonts de Sant Roc i Trias.

Segon dia. — Exercicis atlètics i esportius en el camp del Santuari.

Tercer dia. — Excursió en auto-car a Girona, Sant Feliu de Guixols, S'Agaró, Palomós, Far de Sant Sebastiá de Palafrugell.

Quart dia. — Excursió a Rocacorba.

Cinquè dia. — Matí, jocs esportius. Tarda, viatge a Bayoles, Estany, Museu, Monestir.

Notess A- L'estada al Santuari, tot comprès, és al preu de 6 pessetes diàries. B) Les despeses de l'excursió seran a càrrec de l'interessat. S'ha calculat que tot comprès, inclòs els viatges des de Barcelona, no passará d'unes 100 pessetes.

Els fejocistes podran inscriure's als Exercicis solament o bé als Exercicis i Excursions. Per les excursions soles no s'admetran inscripcions.

Per inscripcions al Secretariat General fins el 31 de juliol.

LA BATALLA PER LA CULTURA

CULTURA

Pensem en un diccionari enciclopèdic, voluminosa Enciclopèdia Espasa, grossa Enciclopèdia Britànica, o Pallas, tot modest i resumit. Aquest diccionari es compón d'un aplegament, més o menys ampli, de definicions seriades segons ordenació alfabètica. Cadascuna d'aquestes definicions precisa un concepte, dóna una noció: Cada noció ens determina un objecte o fet concret dintre la trama complicada de la natura o la història. Aquí trobarem, per exemple, la toxonomia de la Cúscuta: allá la biografia de Beethoven: més enllà l'exposició del postulat d'Euclides. Figuren en un diccionari, referències a un centenar d'altres músics, i a milers de plantes més.

Imaginem ara un home que en son cervell porta ben catalogades totes aquestes definicions, totes aquestes nocions, tota la sèrie llarguíssima d'aquests objectes. No solament sabrà detalladament de Beethoven i la Cúscuta, sinó que també sabrá de la Belladena i Couperin, de Mozart i la Mostaça, de Molière i dels Mosquits, de Sant Joan i dels Jutges. Sabrà també del cert, que és un Hipòmetre, què cosa pugui ésser una Retépora, com es menja una Rémora i tantes altres coses més que nosaltres en quedarem esbaleïts.

Tant de saber, però, no li donaria encara la possesió, la vivència de la cultura. Aquesta vivència, començará només, quan de tot aquests ric tressor l'esperit se'n hagi fet un aliment i quan per païdes, les nocions hagin desaparegut: quan oblidades les dates i oblidat el text estricte de les definicions, confoses potser biografies i taxonomies, superant, en tot cas, el concepte d'elles, allò que fa del saber anècdota i de la ciència erudició, sigui una fluida i mòbil matèria, que, com a saba vivificadora regui l'esperit i el mantingui en unitat: només aixi tindrem la veritable vivència de la cultura.

De la mateixa manera que cultivar un camp, és provocar la naturalesa, per un treball humá, a produir els fruits que ella ella de per si no hauria produït mai, car per si sola la natura només pot produir vegetació salvatge, cultura, aquella de la que parlen els filòsofs com a element integral de la civilització d'una època, d'un poble o d'un home, seria el cultiu de la nostra intelligència perquè aquesta produis també aquells fruits que per si sola no está preparada per produir, i que per integració caracteritzen la cultura d'un poble o d'una època.

En l'home, siguent un esperit animador d'una carn, sa naturalesa és per essència progresiva. El treball de la raó i de les virtuts *és natural* en el sentit de què aquest está sempre d'acord amb les inclinacions de la naturalesa humana, i posa en joc tots els ressorts essencials d'aquesta: però *no és natural* en el sentit de què ell no ens és donat tot fet per la naturalesa, sinó que ajunta a allò que aquesta, considerada sense aquell treball de la raó, reduïda per consegüent a les energies d'ordre sensitiu i als instints, o considerada abans d'aquell treball, és a dir en un estat d'involució com embrionari i de primitivisme, produeix "per se" i per a ella només.

Per això en aquest sentit, cultura és l'expansió de la vida pròpiament humana, comprenent, no solament el desenrotllament material necessari i suficient per permetre'ns portar una vida recta, sinó també i abans que tot el desenrotllament moral, el desenrotllament de les activitats especulatives i de les activitats pràctiques (artístiques i ètiques), que mereixi ésser anomenat pròpiament un desenrotllament genuïnament humà. Queda definit el que entendrem per cultura individual.

Ara bé, la integració de valors culturals individuals pot crear un moment ideològic i en aquest món cada moment ideològic ha portat sempre com a afegitiu indispensable un nou sentit de cultura humana. Als valors de tradició s'afegeixen valors nous que fa de soldadura d'una època amb altre, per tal de no trencar la cadena de continuïtat que és l'esència de la història. Aquest moment ideològic, davant d'ample perspectiva de les diverses cultures velles, vol imposar un sentit de renovació, per tal com és fruit d'un contrast i d'un desig de perfeccionament. Cada cultura, fa la seva obra: d'ella ens servim per anar endavant, car ens ensenya aquelles institucions que han fracassat i les que han reeixit: allò que ha quedat, resistint tots els temporals de renovació, és la veritat: tot allò que s'ha oblidat i per més que vulgui tornar a surar, s'ofega, és mort. Totes les cultures passades viuen en nosaltres, o hi haurien de viure, per tot allò que elles tenen d'universal i perenne.

De totes les cultures que fins ara han existit en el món, podriem formar-ne tres tipus: la Cultura Oriental, la Cultura clàssica i la Cultura Cristiana. La Cultura Oriental és la que més s'assembla a la primitiva, per tot allò que ella té de teocrática, de valor individual mínim, de confusionisme i de sentit de grandesa i magnificiència.

La Cultura Clàssica, en canvi, tant plena d'humanisme i bon sentit, peca per materialista: els déus són homes superiors: l'individu és obra de l'estat, car ell l'educa i tot respón a lleis de la naturalesa que no s'haurien de violentar ni anular.

Fixem-nos, en canvi, en la Cultura Cristiana. Senyala una tercera etapa: la definitiva: etapa que encara és la nostra, la del segle vint i que serà la de tots els segles veniders més ben compresa i perfeccionada. Ja abans d'arribar a la forma actual ha tingut de passar per graus intermitjos. a) L'edat mitjana; b) el Renaixement; c) la Revolució francesa. En l'Edat mitjana impera un concepte de justicia estricte, però mal entès. El Renaixement treballa per la llibertat de l'home. La Revolució francesa lluita per l'anivellació d'ells. Cap d'aquests graus de la cultura cristiana ha entès la moral de la caritat i l'amor que ens ensenya el Crist i és el fonament d'ella. Bé és veritat que, avui encara, aquesta moral no és encara gairebé mai practicada: això no vol dir, però, que tinguem d'anar contra ella: tot el contrari: si no es practica és perquè els seus grans ideals encara no han estat incorporats integrament a la vida de l'humanitat, si bé aquesta lluita aferrisadament per aconseguir-ho: tots els moviments socials en són els simptomes, encara que no vulguin: cal citar només dos organismes principalíssims: els que intenten fer impossible la guerra i duradora la pau i els que faciliten la intervenció intensa de totes les classes socials en l'exercici del poder polític.

Només aquests fons moral de la nostra cultura cristiana pot resoldre els dos grans problemes que avui commouen la humanitat: el social o de vida dels pobls i la internacional o de convivència pacífica entre els diferents països del món. L'experiència de la guerra ens ha ensenyat que la cultura bastida sobre el progrés material i la riquesa, s'ha enfondrat estrepitosament. Arran d'aquest enderrocament neixen dos escoles: una que proclama el retorn al règim mitjeval; són els que blasmen el progrés perquè confonen l'ordre amb una situació estacionária: l'altre proclama per damunt de tot la vida sense limitacions i escrúpuls. Entre aquestes dues tendències, hi ha la veritat, que costa d'endevinar, i que concilia amb la moral directiva de la vida: és la que concilia el saber que arrenca de la vida, amb l'espiritualitat que assegura un major saber que está per damunt del temps i de l'espai. Es la veritable tendència de la cultura cristiana: si el saber és font de pau i justicia, beneït sigui aquest saber, perquè ell és la llum en mig de les tenebres: si el saber és font del mal, refuseu-lo.

La moral, és la llei de la vida i principi de cultura: la ciència serà fruit d'ella, només, quan l'home l'utilitzi pel benestar humá.

Aquesta serà la nostra batalla per obtenir aquesta cultura.

B. LLONGUERES

DIVERSES

Visitant il.lustre

Fa pocs dies que ens honorá amb sa visita el reveerndíssim Pare Marcet, abat de Montserrat. El nostre ilustre visitant, després de recórrer atentament les diverses dependències del Secretariat General, tingué paraules encomiàstiques i encoratjadores per la Federació de Joves Cristians de Catalunya i d'una manera particular pel nostre Consiliari General, el reverend doctor Bonet.

Com a record de la seva visita el Reverendíssim P. Marcet acaba de trametre'ns un bellíssim quadro de la Patrona de la F. J. C., la Verge de Montserrat amb la següent dedicatòria autògrafa que a continuació reproduïm:

"A l'estimat amic, el doctor Mn. Albert Bonet, meditissim de la joventut catòlica nostrada, i als seus fejocistes per encoratjament,i tot demanant amb gran afecte per ells la maternal benedicció de la dolça Patrona la Moreneta. — *Antoni Maria Marcet,* Abat de Montserrat."

Una publicació interessant

Editorial Roma, ha començat a publicar uns volumets de contes literaris de gran interès. Aquests contes aplegats sota el títol de colecció "Esplai" són els mateixos que vénen publicant-se en la revista del mateix nom, suplement d'"El Matí".

Hem rebut els dos primers amb contes de J. Roig-Raventós, Emili Vilanova, Maurici Serrahima, Henri Bordeaux, Enric Sienkiewicz i Ludovic Naudeau.

Són ilustrats de manera brillant per Joan L. Junceda i es venen a 0'40 pessetes volum. Constituiran un èxit editorial.

Amunt

Els fejocistes de Badalona han començat a publicar un valent portantveu de la secció Excursionista: *Amunt.*

És una bella publicació ben plena d'amenitat. Presentació tipogràfica acurada. En el primer número hi ha una bonica fotografia del campanar de l'església de Santa Maria amb una escaient llegenda. Porta una sèrie d'interessants articles, nòtules, etc.

Desitgem que les activitats dels nostres companys badalonins siguin ben fructíferes i que el seu portantveu sigui sempre un bell reflexe com ho és ja, el seu primer número.

Concurs fotogràfic d'"Estampes del treball" i "Himne de la F. J. C"

Ben prompte anunciarem la data que tindrà lloc la repartició de premis del nostre concurs d'"Estampes del Treball". Aixi mateix farem públic, ben aviat, el veredicte del concurs de l'"Himne de la F. J. C." per al qual podem avançar que s'han rebut composicions de gran vàlua, la qual cosa fa difícil la tasca del jurat i més interessant el seu fall.

(Continuació de la pàgina 1)

nent, d'una varietat dintre l'estricta submissió a l'Una Santa Catòlica i Apostòlica Església que fa entelar els ulls de joia.

Poc es podrà aplicar amb una major justesa: "de tot hi ha en la vinya del Senyor". Comparem ara la violència de Bloy amb la tendresa de Jammes i els himnes de Claudel altisonants amb l'arrecerament actiu de la dona de la casa, que va ésser la virtuosa Elisabeth Leseur. Tots, però, fent professió de fe dels dogmes de l'Església, recalquen, en la literatura respectiva, la trascendent grandiositat de la Comunió dels Sants.

Josep F. Ràfols

PAGINA DEL TREBALL

El control obrer

Dins la primera meitat del mes de febrer d'aquest any, la Comissió Permanent de Treball donava per llesta la tasca d'elaborar un dictamen sobre el projecte de llei de control obrer que el senyor Largo Caballero tenia intenció de portar, com més aviat millor, a la deliberació del Parlament de la República. Hem passat, però, uns mesos i no se n'ha dit res més per part dels organismes oficials, a despit de les moltes columnes que l'esmentat projecte ha fet omplir als diaris d'arreu d'Espanya. Nosaltres voldriem parlar-ne, també, d'aquest dictamen i alhora fer un xic d'història d'aquesta llei social bo i recolzant-nos amb els antecedents i experiències que han obtingut a l'estranger en aplicar-la.

Ens trobem que a Rússia ha estat el primer país que ha emprat el control obrer amb un sentit estrictament revolucionari. Degut a aquest fet, quan altres països intentaren la seva implantació —en alguns dels quals es manté, encara, tot i que en altres hagi fracassat sorollosament—, volgueren informar-se, abans, del sentit doctrinari que l'informava i, també, de tot allò que pogués tenir relació amb els possibles avantatges obtinguts gràcies a la seva implantació a Rússia, únic país que l'havia emprat, com ja hem dit, amb un sentit revolucionari.

Davant el profund desequilibri social i econòmic que després de la guerra resta a la humanitat, el proletariat italià, vigorós com es trobava, es veié en la necessitat de fer-se amb el govern de la producció. Les organitzacions italianes, però, es trobaren amb haver de fer front a un nombre no gens petit de deficiències, entre altres una manca absoluta de preparació per fer-se amb aquest govern que només podrien assumir al cap d'un temps gràcies a la preparació que els reportaria l'exercici del control.

Si resseguim el fi que s'ha perseguit arreu d'Europa amb la implantació de la intervenció obrera a les indústries, no sembla pas que se'n desprengui altra conseqüència que la que hem deixat esmentada més amunt; assolir una preparació gràcies al control per més endavant fer-se amb el govern.

Han estat ben dissortades gairebé sempre les experiències que per mitjà de lleis hom ha intentat fer amb qüestions socials, quan l'esperit que dictava aquestes lleis mancava de tota formació sòlida i sobretot d'aquella consciència cristiana informadora de les solucions més justes. Així veiem com els obrers que un jorn demanaven fos trencat el jou de les cadenes que els oprimia esdevenien, més tard, uns perfectes tirans envers els seus companys, en exercici de les seves funcions als Comitès de control. No fa pas molt que un autor rus demanava que fos reorganitzat de seguida el sistema de control. I deia, entre altres coses: "Cal que els òrgans de control contribueixin al progrés tècnic. Les Comissions de control cal que depenguin de les organitzacions sindicals que reglamentin les escales de salaris. Aquestes Comissions establiran les quantitats de productes que la fábrica ha de fornir d'acord amb els salaris que siguin determinats, i tindran cura del control de la producció de cada obrer. Pràcticament les Comissions de control esdevindran les seccions de les comissions de tarifes. Essent interessades amb l'augment de producció, insistiran prop de la Direcció de la fábrica per tal de fer possibles algunes millores tècniques. Vetllaran perquè la fàbrica no manqui de primeres matèries."

Si a casa nostra hi hagués una capacitació per a poder exercir el control obrer, sobretot d'aprovar-se tal com ha estat elaborat per la Comissió de Treball, a nosaltres no ens faria cap mena de por que fos implantat; però cal observar que aquest projecte es divideix en dues parts, i si a la primera—contractes, reglaments, admissió i comiat de personal, higiene, horaris, millores, etcètera—no hi ha res a objectar, a la segona sembla que es vagi de dret a fer possible, en el demà, el govern de l'empresa per part de l'obrer. Això no vol dir que no estiguem d'acord amb què l'home que avui desempenya un trist paper en una empresa no pugui ,amb el temps, arribar a ocupar un dels llocs més rellevants; però si això ha d'aconseguir-ho gràcies al control, aleshores ja podem estar-hi d'acord puix que en el fons no és pas el mateix arribar al govern d'una empresa gràcies al control o bé, gràcies a la intel·ligència i mereixements propis.

Si per part dels alts organismes es tingués cura de vetllar per tal que no manquéssim d'una legió social que ens posi a cobert de tots els riscs que hom pugui sospitar, no coldria pas arribar a aquesta mena de disposicions que fan molt bon efecte als elements socialitzants, però que de ben poca cosa serveixen degut a la seva manca de consistència, essent mantigudes amb un esperit d'indiscutible aparença.

No dubtem que el senyor Largo Caballero farà tots els possibles perquè les Corts Constituents li aprovin aquesta llei de control obrer. No dblidem, tampoc, que hi ha una minoria parlamentària força nombrosa interessada perquè no s'aprovi. D'arribar-se, però, a una solució inspirada en una fórmula transaccional, nosaltres trobariem perfectament lícit que s'aprovés la primera part ja esmentada del projecte que ens ocupa. Quant a la segona ens caldria posseir, abans de veure amb bons ulls la seva aprovació, un nombre de garanties que ens assegurés el recte procedir futur d'algun sector de la massa obrera. Tingudes aquestes garanties no trobariem tampoc cap inconvenient perquè s'aprovés en el seu conjunt aquest projecte de llei d'intervenció obrera a les indústries que suposem es posaran a discutir, tan aviat com puguin, les Corts Constituents de la República.

Fins aquí el nostre comentari.

J. SAGARRA I TORREGRROSA

●

UNES PARAULES DE BRÜNING

No fa molt temps l'ex-canceller Brüning deia en unes desclaracions, unes paraules referents a l'atur a Alemanya que anem a transcriure degut a la seva importància i a la personalitat del que les digué:

"Sis milions d'obrers parats, la sort dels quals és compartida per un igual nombre de pares, i entre aquests sis milions, dos són de joves de menys de 25 anys. D'aquests dos milions, un milió no té encara 21 anys. Un milió de joves que estan davant de la vida i que no troben treball. Un desordre en les funcions econòmiques modernes, els condemna a sentir-se membres superflus i inútils de la societat. Es sorprenent que en el cor i en l'esperit d'aquests joves no sorgeixi un radicalisme que no cregui en un millorament sinó és per l'esfondrament i destrucció de tot el que existeix?"

Això a Alemanya; ara calculeu a tot el món.

Aquestes paraules de Brüning, dictades en l'observació i el coneixement de la realitat, ens fan pensar que tots aquests milions d'homes que no tenen feina, en moments de desesperació, poden portar canvis radicals en l'estructuració de la societat, que no en va es deixaran sentir en l'esdevenidor de la humanitat.

●

LA CRISI ECONOMICA, L'ORDRE SOCIAL I EL PAPAT

Hom sab la ressonància que ha tingut l'Encíclica *Quadragesimo Anno* en els medis més diversos, i particularment, i el que és més interessant, entre els tècnics. Un d'ells, que és no solament un home perfectament informat, sinó que també un esperit clar i penetrant, a més d'un escriptor lúcid i de reputació, M. Max Lambert, ens dóna un excellent exemple, en un seu article titulat "La crisi econòmica, l'ordre social i el Papat". Fa ressortir amb claretat, les idees principals de l'Encíclica, i assenyala com l'anàlisi fet pel Papa, de la situació econòmica i dels canvis esdevinguts després de la *Rerum Novarum* s'acorda amb les observacions dels especialistes; remarca, al mateix temps, l'ardidesa de les solucions catòliques i l'admirable esperit d'equilibri que marquen aquests ensenyaments, i subratlla la necessitat de la reforma dels costums, predicada per Pius XI, sense la qual seran inútils tots els esforços.

flamarada

MAGNA DIADA FEJOCISTA A CALELLA

Amb motiu dels dos cents inscrits, i en ocasió de beneir la seva bandera el grup local MONTSERRAT de la F. J. C.

Matí a les vuit: Ofici de Comunió General, que dirà el Rvnd. Evarist Feliu. consiliari diocesà. Els fejocistes i avantguardistes alternaran en el cant de la Missa d'"Angelis".
Acabada la solemne Comunió General Benedicció de la Bandera amb una breu al.locució.

A un quart de deu: Esmorzar de Germanor als jardins de la redacció del setmanari nostrat "Recull". Tiquets a 1 pesseta.

A dos quarts de dotze del matí:

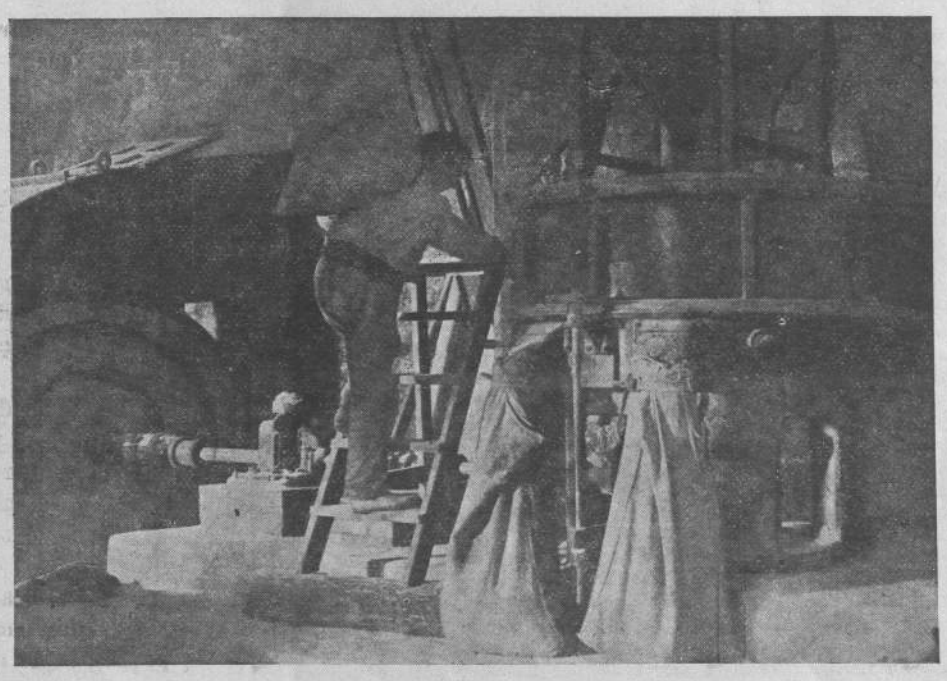
GRANDIOS MITING

en un espaiós saló de la localitat en el qual entre molts altres de diversos indrets de Catalunya i que a la propera setmana (a. D.) anunciarem, hi parlaran els entusiastes: Dr. Albert Bonet, prev., Director i organitzador de la F. J. C. Fèlix Millet i Maristany, president del Consell Federal de la F.J.C. Pere Tarrés i Claret, Ferran M.ª Ruiz Hebrard, tots del Consell Federal, i el Dr. Joan Pujol, regent de la ciutat calellenca. A més, ha promès assistir-hi el mestre de les lletres catalanes en Joaquím Ruyra. Acabat aquest grandiós acte, Dinar per tots els que ho hagin sol·licitat amb anticipació.

Els fejocistes calellencs, es complauen en invitar a aquesta memorable diada a tota la joventut calellenca i a tots els companys de Barcelona, de la Maresma i de tot el bisbat.

ESTAMPES DEL TREBALL

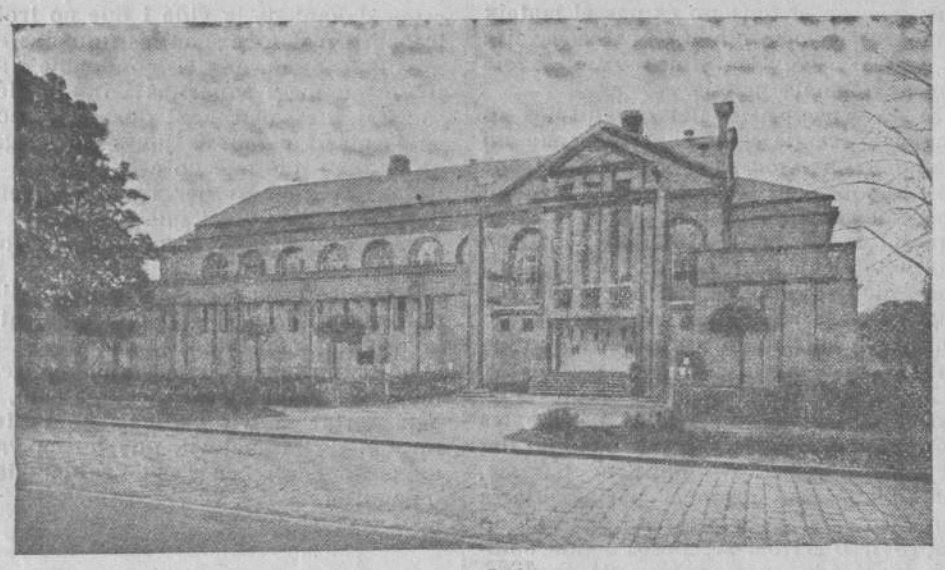
(DÈL NOSTRE CONCURS FOTOGRAFIC)

Fent farines

Clixé Doménec Serra

ELS SOKOLS T

Casa dels sokols de Rakovnik, obra del arquitecte sokol, Otakar Novotny, de la *Comissió de Bastiments*

AL CONSOLAT DE TXECOSLOVAQUIA

Parlar detalladament del que són els Sokols, en les planes de FLAMA era una necessitat. *Sokols* que en català vol dir *falcons* i que a casa nostra, si Déu vol, per obra de la nostra Federació seran els "Falcons de Catalunya". Perquè els hem retret molt sovint i els retreurem encara; perquè tenim dels sokols una visió una mica confosa, i perquè tots els nostres lectors estiguin d'ells ben informats, hem anat al Consolat de Txecoslovàquia en recerca de materials per fer-ne un detallat reportatge.

La nostra condició de periodistes, i el fet d'anar-hi per la F. J. C. ens ha permès passar al davant de tothom i parlar amb el senyor Cònsol que ens ha posat a la nostra disposició i molt exquisidament i amable, tot el material necessari per un àmplia rescensió. Hem parlat del fet de representar la Federació, i ho diem perquè hem constatat que la coneixen i l'estimen, com ho prova el fet que ens faciliten un interessant film sobre aquesta organització gimnasta que aviat, projectarem en el nostre local.

Agraïm moltíssim aquestes atencions.

ORGANITZACIO DELS SOKOLS

Tothom sap que aquests dies s'está celebrant a Praga el IX festival dels sokols. Els detalls, doncs, que avui donem, no arriben encara a l'estat actual, car no seran facilitats fins després d'aquesta manifestació que celebren cada sis anys. Reflectirà, però les línies generals de l'organisme, i servirà de pauta per seguir les notes que actualment en donará la premsa.

Segons els detalls que tenim a la vista, els sokols comptaven en 1924, 53 unions regionals, 2.650 secicons locals amb 487 grups afiliats, o sigui un total de 3.137 seccions locals. Nombre d'inscrits 562.299 repartits en els següents grups: 246.082 homes, 93.412 dones, 38.680 joves, 33.927 donzelles (14 a 18 anys els darres grups), 70.899 nens i 79.875 nenes.

La base de l'organització són les seccions locals. Aquestes són reunides per regions i formen les Unions regionals. Les seccions establertes a l'estranger formen igualment una Unió.

La Federació és presidida per un comitè elegit er deu anys, per les unions regionals. Cada una d'elles és representada en el mateix comitè a raó d'un membre per cada 5.000 adherits. Aquest comitè té un secretariat que és el seu òrgan executiu i es reuneix regularment una vegada la setmana.

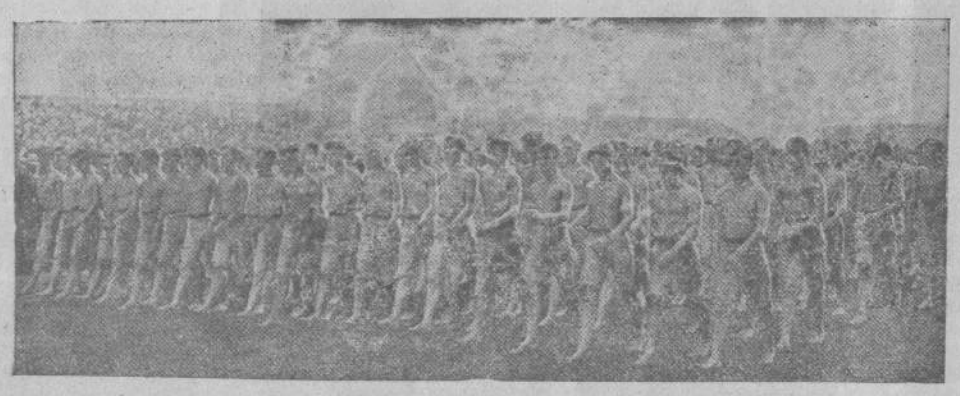
El Comitè, que es reuneix dos cops l'any, és qui aporta les solucions a les qüestions importants i convoca en una assemblea general i les unions regionals hi trameten un representant per cada mil adherits.

El secretariat té els següents organismes auxiliars:

a) Comissió d'exercicis per homes. Es subdivudeix aquesta en subcomissions, per adults, adolescents, párvuls, qüestions militars, literatura i recerques científiques.

b) Comissió d'exercicis per dones.

c) Comissió pedagògica. Educació moral i instrucció general.

Entrada a l'estadi dels atletes adolescents (14 a 18 anys)

d) Comissió d'higiene. Organització del servei mèdit.

e) Comissió d'accidents. Examen de la gravetat dels accidents sobrevinguts i aplicació de socorsos.

f) Comissió de minories. Assistència moral i material dels agrupaments de sokols establerts en regions on els execs són en minoria.

g) Comissió de bastiment. Examen dels projectes de construcció, d'arranjament de sales de gimnàsia, terrenys per jocs i exercicis, etc.

h) Comissió administrativa.

i) Comissió de premsa.

L'òrgan social és el *Sokolsky Vèstnik* (Butlleti dels Sokols). Publica diversos suplements per les diferents seccions.

Al voltant d'aquest òrgan, se'n publiquen gran nombre d'altres per als adolescents, per als infants, etc.

j) Comissió de festes.

k) Comissió d'organització. Reforma de l'organització dels sokols.

l) Comissió artística.

ll) Comissió d'estadística.

m) Comissió de cinema.

n) Tribunal d'honor per l'arbitratge dels altres.

QUI SON?

Els sokols són gent de tots estaments. Segons l'estadística de 1910, hi havia uns 8.390 pagesos, 28.990 comerciants i artesans, 30.690 obrers, 14.290 dependents d'escriptori i 1.890 estudants. D'ençá de la guerra les xifres han augmentat considerablement, però, sobretot, en profit dels pagesos i estudiants.

Hem de fer punt aquí, en parlar de la seva organització, car hi han molts altres aspectes a tocar. Remarquem que hi han sokols establerts a Iugoslàvia, Polònia, Amèrica i en molts altres indrets del món, en contracte directe amb la Federació txeca.

ELS SOKOS EN LA VIDA DE LA NACIO

És molt important la influència dels sokols en la vida de la nació txeca. Gràcies a l'esforç dels seus fundadors, Miroslav Tirs i eHnri Fügner, l'obra dels sokols en el decurs dels anys ha revifat el sentiment patriòtic del poble txec i ha traduït en fets les seves idees i els seus sentiments. Anys de lluita sota un règim d'opressió que els han portat la llibertat.

El seu més gran ideal ha estat una solidaritat nacional que han defensat i propagat pel damunt de tots els fanatismes, inquebrantables en els seus principis. La jove República txecoslovaca, no pot veure passar les camisses roges dels seus falcons, sense sentir una gran emoció i reconeixença pel pasat i un sentiment robust de fe, pel pervindre. Sap que els sokols han estat fidels a la veu dels seus fundadors, i a la memòria dels milers de germans morts pel triomf de la seva independència. La seva bandera és neta i pot onejar orgullosa. Cada dia el patrimoni material, moral i intellectual del poble va creixent i és en la consciència de tots l'esperit de sacrifici de Miroslav Tirs i del seu company Fügner a la tomba del qual, la inscripció: Ni guany ni glòria resumeix la seva noble vida.

Miroslav Ty[illegible]

Magnific co[illegible]al

XECOSLOVACS

Per Esteve Busquets i Moles

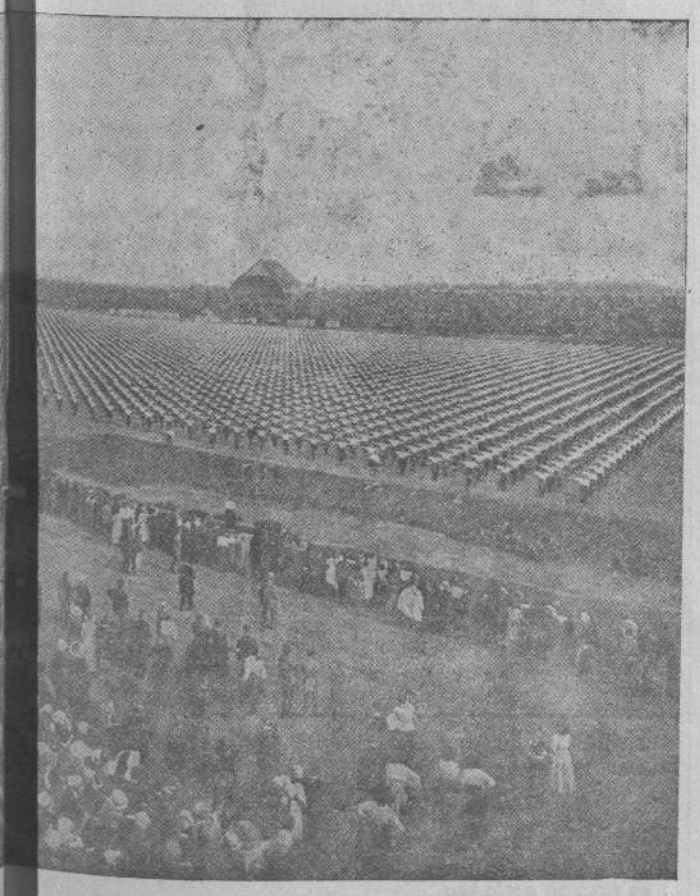

...fundador del Sokols

L'ART I ELS SOKOLS

Des del començament de la seva obra, l'art fou una preocupació de Tirs. Fundá els sokols, guiat en part per consideracions d'ordre estètic. Volgué que l'organització creada, tingués un ideal harmoniós a la vegada que nacional i humà, de força i debellesa fisiques i morals.

La influència de l'esperit de Tirs, ha estat considerable en els artistes, a ell contemporanis. L'art txec reflexa d'aleshores ençà aquesta influència. El concurs dels artistes ha estat sempre necessari als sokols i estimat en les Fetes Federals. Arquitectes, pintors, escultors, etcètera han cooperat en la gran manifestació nacional, i han donat el seu segell, les seves caracteristiques i la seva obra, l'organització plena de belleses estètiques dels sokols.

...al estadi de Praga

LA PREMSA DELS SOKOLS

És molt interessant la tasca que porta a cap la Comissió de Premsa. Aquesta Comissió, una de les més ben organitzades, de la Federació, si és que es poden fer distincions de quina ho és més, publica el seu òrgan oficial que és el *Sokolsky Vèstnik* (Butlleti dels Sokols).

Aquesta publicació té una cura especial a orientar la Feedració, en totes aquelles coses que han de contribuir al seu desenvolupament. Formació moral, intellectual, artistica, etc. dels seus associats. Publica ressenyes d'actes culturals, patriòtics i altres. Sovintment dedica bells suplements a cada una d'aquestes actvitas.

Cal senyalar que aquest butlletí és insuficient per servir de oprtantveu a les activitats de cada secció, i per altra part potser fugiria de la seva tasca primordial. És per això que al seu voltant, hom ha cerat una sèrie d'altres publicacions.

Aquestes publicacions, són, el que en llegua nostra en diem, per exemple: Butlleti de dirigents, Monitor dels gimnastes, Organ de la secció de nois, per exemple, etc., etc.

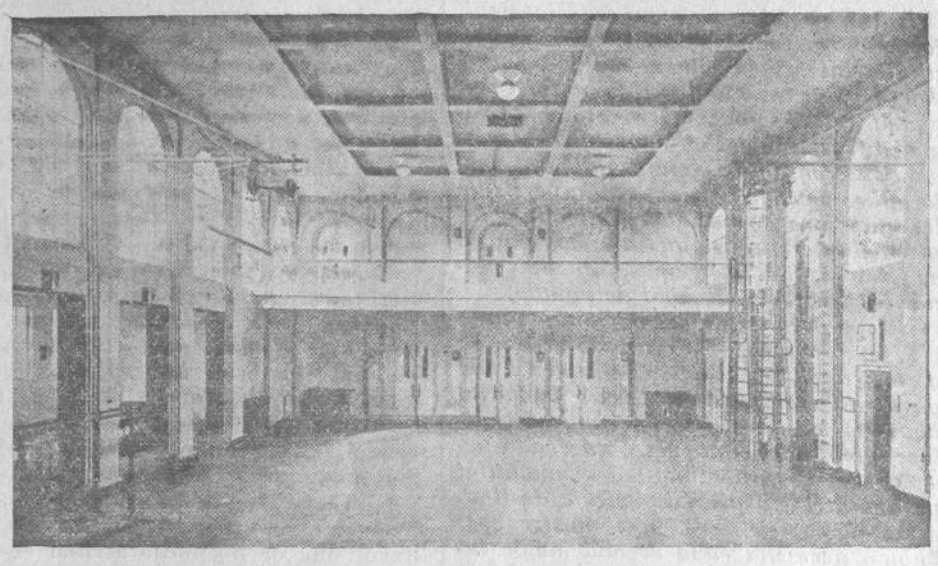
Com sigui que cada un d'ells respon a la manera d'ésser de cada grup (adolescents nois, adolescents noies, nens i nenes que no arriben als 14 anys, etc) són aquestes publicacions i no l'òrgan central, que cura de donar coneixement de tots els actes que aquests celebren, de fer la seva propaganda, publicar les noticies, en if, tot allò que és portantveu. Per això, doncs, el seu òrgan oficial, no perd en res el seu to d'orientador, ni deixa d'ésser la més genuïna publicació dels sokols.

Ademés de tot això, és molt interessant l'organització de cada Redacció, amb els seus serveis d'informació i propaganda, oficines i arxius a la disosició dels associats i altres interessants seccions.

COMISSIO DE BASTIMENTS

No podem tampoc deixar d'esmentar aquesta secció, composta en sa major part d'obres i d'estudiants de les arts aplicades. És aquesta la secció que té cura de la construcció d'edificis, estadis, gimnasos, etc.

És també la que, amb la construcció d'aquests, ha procurat moltes vegades que no manqués el á dels seus obrers, solucionant, o ajudant a solucionar la qüestió social txecoslovaca. I és que la Federació dels Sokols, ha posat una cura especial en l'educació moral i material dels obrers, i per això aquests són en majoria en els seus rengles, entenen potser que és aquesta gran massa del poble la que ha d'ajudar a consolidar el seu esperit fondament i essencialment nacionalista.

Sala d'exercicis atletics de la casa de Rakovnik.

MASARYK I ELS SOKOLS

Per demostrar aquest gran esperit patriòtic, dels sokols, els txecoslovacs, posen l'exemple de Masaryk, que en fou, i dels més entusiastes.

Masaryk, prengué part activa en molts festivals atlètics i en la seva vida politica, el factor sokol, intervingué d'una manera definitiva. Era un fill d'aquell eserit que encarnava l'esperit del poble txecoslovac, el qual influenciava en la seva vida, i es traduïa en la seva actuació residencial.

És per això que al costat de Tirs i de Fügner, posen els sokols, el retrat del seu estimat Masaryk.

A MARXES FORÇADES...

...hem d'acabar aquest reportatge. Apuntem, doncs, detalls i fets. Mai no haviem vist aquesta obra tan gran i tan perfecta.

Consignem de pas, que els sokols han influït encara en les classes obreres i pageses d'una manera tan forta que són elles, que, formant les comissions de bastidors, tenen cura de l'arranjament dels edificis, estadis, etc.

Apuntem també que el president Masaryk, fou un sokol dels més entusiastes.

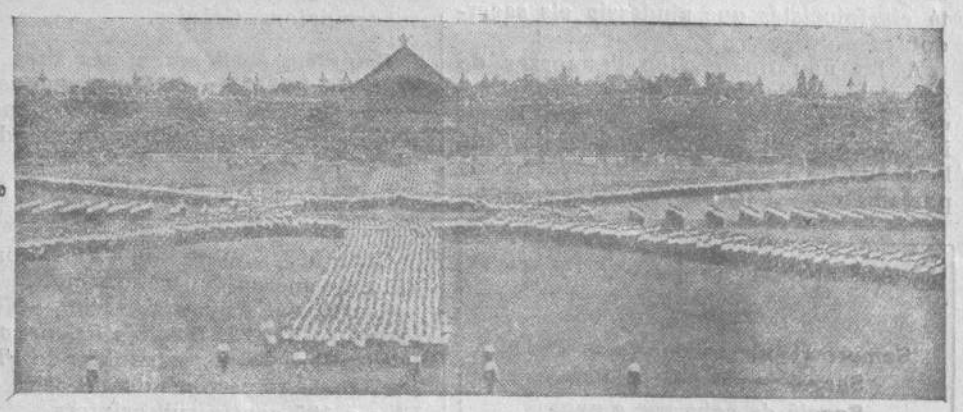
Que han fet sentir també la seva influència en la literatura, la música, etc. És a dir, que dels sokols n'ha ressorgit una nova Txecoslováquia.

Aquests són els sokols. Vegeu el que en digué Josep Scheiner, president d'aquesta Federació, en un missatge arran del VIIIè festival:

"Per conèixer la nació txecoslovaca cal conèixer els sokols. Aquesta associació reflexe en efecte, l'ànima mateixa del poble txec, amb les seves qualitats pròpies, els seus sentiments, les seves idees i les aspiracions que els segles han fet néixer en ells. Creada, cap allà al 1860, en època d'un gran moviment d'emancipació, l'associació dels sokols ha pres per tasca d'envolupar dins la nació les qualitats que havien de permetre-li de conquerir en alta palestra la seva independència. Ha pogut atènyer aquesta fita grácies a uns mètodes ingeniosos que han fet dels txecs, en una gran mesura, una raça sana, forta, capaça d'assolir la pesada tasca que incumbeix a una nació lliure.

L'esperit democràtic dels sokols ha influenciat a la nació sencera, ha presidit l'educació de totes les classes socials per les quals l'associació dels sokols és esdevinguda un dels més importants elements de la vida nacional; ànima d'un sentit profund de la bellesa física i moral, és per la nació puxant deu de salut, d'energia i de desenvolupament."

Aquestes paraules foren dites fa sis anys. Aquesta setmana s'ha celebrat el IXè Festival. Aviat sabrem la importáncia que han pres durant aquests anys els valents falcons de Txecoslovàquia.

Estadi de Praga. Conjunt atlétic.

ACTUACIÓ DE LA F. J. C.

GLOSSA

Moltes vegades, ja sigui interiorment, ja conversant amb amics, havem compadit de tot cor aquella joventut que no sab esplaiar-se en altre cosa que en aquells divertiments barroers que sotraguejen l'esperit posant-lo en intensa emoció. Ens causa una pena profunda aquesta pobre jovenalla incapacitada per fruir les emocions de veritable delicadesa espiritual que el viure quotidià ens posa a cada moment al nostre pas, i que tan planer i agradós fan el camí de la vida.

Es comprèn que sigui així. Amb l'emoció, amb aquest desig insadollable de gestes truculents, s'esdevé el mateix que passa amb els narcòtics, que quan un hom els ha provat es fan imprescindibles, amb l'agravant, però, que cada vegada se'n necessita una major quantitat perquè arribi a produir l'efecte desitjat. Això mateix s'esdevé en el nostre cas; l'home necessita cada vegada major intensitat emotiva per "no avorrir-se", sobretot entre la joventut, donat el gran ideal de superació que l'agullona en tot moment, enfront del que no vacilla davant de res.

L'individu en aquestes condicions es troba sense adonar-se'n en un estat d'ubriaguesa d'embotament espiritual, totalment insensible als veritables goigs de l'esperit, els goigs que devallen de la Gràcia que en definitiva són els que deixen el solc més agradós i perdurable.

Passa, amics, com en els sords; quan a un home per fer-li entendre una cosa veieu que li han de dir cridant a cau d'orella, pensareu, i pensareu bé, que té l'oïda molt malament; de la mateixa manera quan un home es troba bé tan sols en l'esbojament rastrer i sensual, en l'espectacle truculent de cruesa colpidora, penseu que té l'ànima esmussada.

No podem consentir, amics lectors, que el nostre esperit arribi en aquest estat d'ubriaguesa. Ben al contrari, havem de mantenir-lo àgil, afinat, sensibilitzat, a punt de recollir la veu amorosa d'Aquell qui regeix els nostres passos i que únicament sab parlar en la dolça pau d'una consciència tranquila.

Havem de mantenir-lo sensible a la bellesa d'una cultura sanitosa; a l'espectacle immens de la Natura; a la contemplació d'una joia arquitectònica; a la sentor racial de les nostres tradicions; a l'amor a la Pátria; en fi, sensible a tot allò que contribueix a l'ennobliment de l'ànima.

Com ho aconseguirem? Alimentant al nostre esperit en aquelles coses veritablement dignes de les condicions d'immoralitat per les que ha estat creat.

P. TARRES I CLARET

ACTES CELEBRATS

Santa Coloma de Gramanet

Inauguració del Grup F. J. C. "Verge de Montserrat"

Amb tota solemnitat s'ha celebrat la festa tal com anunciàvem. Ens acompanyaren un nodrit grup de fejocistes i avantguardistes de Badalona i una representació de Montcada i de Barcelona.

En la prèdica de Comunió el senyor Regent de la parròquia exhortà els fejocistes que ajudessin els sacerdots

A les nou tingué lloc l'esmorzar de germanor a la fonda Casa Coronel. A dos quarts d'onze arribà el Dr. Bonet i el senyor Ruiz Hèbrard, secretari de la F. J. C. A les onze començaren els parlaments. El del president del nou grup fou llegit pel jove Joan Sitges, en el qual feia un breu historial de les diverses vicissituds per les quals han passat les temptatives d'organització d'Acció Catòlica parroquial

El d'En Joan Garcia, president del grup local d'Avanguardistes, ha estat ben infantil, de manera que per la seva originalitat aconseguí diverses vegades ésdes ésser aplaudit per la concurrència.

En Jaume Costa, de la F. J. C. de Badalona ha fet l'apologia de la Creu, dient que la F. J. C. s'encarrega de tornar-la als Hospitals, Asils i cementiris.

El senyor Ruiz Hèbrard fou brevissim, puix que l'esperaven al Prat del Llobregat. Com a secretari diu que la Federació ja compta amb 4.500 joves i així com Mussolini diu als feixistes que les seves armes són el llibre i el fusell, les armes del fejocista han d'ésser l'Evangeli i l'Apostolat, guanyant cada dia més joves per la Federació.

El Consiliari del grup digué que la Federació era per fer arribar la bona llavor allà on no podia arribar el sacerdot, l'acció del qual és molt limitada.

Clogué els parlaments el doctor Bonet dient que podiem celebrar la festa contents del present i esperançats de l'esdevenidor, puix que si hi ha bona voluntat els projectes es realitzen, ja que tot cedeix a una voluntat de ferro, i aleshores, quan haurem construït l'edifici que serà ben nostre, quan hi desenrotllarem totes les activitats que tant plauen a la joventut: esport, cultura, formació cristiana, aleshores podrem estar satisfats i dir amb el cor ben alt: tot això ho hem fet nosaltres.

Organyà

En el cafè del Centre Catòlic, amb un ple a vessar exposaren el programa de la F. J. C., els senyors S. Casasses, F. M. Millet i Dr. Bonet. El públic premià les diferents dissertacions amb grans plaudiments.

Ben aviat es formarà un grup actiu, que portarà amb el seu entusiasme nous elements a la F. J. C.

Oliana

En el local dels germans de la Doctrina Cristiana, el passat diumenge, dia 19, es celebrá un acte de propaganda fejocista, en el qual parlaren els senyors Salvador Casasses, Ruiz Hèbrard i doctor Bonet.

Sembla que promptament la F. J. C. tindrà un grup actiu en aquesta població.

Seu d'Urgell

El dia 19, estigueren en aquesta ciutat diversos elements dirigents de la F. J. C., per tal d'organitzar un grup actiu, i també per anar a la creació del Secretariat General. Donaren unes conferències al local de les escoles dels Germans de la D. C., per exposar l'ideari de la Federació.

ORIENTADOR

Grup 70. — Dispenseu el nostre oblit que no es repetirá. Prenem nota de les subscripcions. Gràcies.

Grup 89. — Separem les altes de la vostra del 23. Mercès. Convé que des d'ara en endavant vagin signades pel secretari i el tresorer tal com hem advertit diferents vegades.

Secretariat Diocesà de Solsona. — Rebem la vostra del 29. Gràcies.

Grup 55. — Dintre uns dies rebreu la nota de què us fem referència.

Secretariat Diocesá de Vic. — Rebem la vostra del 22. Després del primer de juliol rebreu tants exemplars de FLAMA com socis corresponents al vostre Grup. Fins a 125 com a subscriptors.

Grup 54. — Rebem la vostra nota del 22 que complimemtem.

Grup 102. — Rebem la vostra tarja i us encoratgem en la vostra actuació.

Grup 36. — Rebuda la vostra del 24. El pròxim mes de juliol queda arranjat el vostre moviment.

Secretariat Diocesà de Girona. — A primers de juliol quedará complimentala vostra lletra del 21, i a més us retornarem la llista completa del Grup Emporium. Prenem nota de les dues subscripcions. Gràcies.

Grup 67. — Els carnets que demaneu, us seran cursats el mes següent de presentar les altes. Prenem nota de les ensenyes. No tardarem a tenir-ne amb existència. Els llibres els enviarem un cop reintegrats degudament.

Grup 1. — Agrairem ens curseu amb urgència, la nova adreça del Grup.

* * *

Per tal d'evitar complicacions, a la seció de tresoreria, agrairem als grups forans, que en posar els seus girs postals, posin de la següent manera llur procedència:

Grup: tal, núm. tal i poble.

NOTICIARI

Calella

S'estan fent grans preparatius per la magna festa fejocista que a D. celebrarem el pròxim dia 10 de juliol, en la nostra ciutat, i amb motiu de la benedicció de la bandera del nostre grup i dels dos-cents associats fejocistes.

Tindrem figures de relleu del nostre camp social catòlic, les quals han promès ja llur assistència. Els actes que se celebraran són en principi: solemnissima missa cantada, amb comunió general; esmorzar de germanor en un jardí proper a la parròquia; grandiós miting en un local de molta cabuda; jocs esportius, i altres actes que oportunament anirem anunciant.

* * *

L'*Espurna*, el simpàtic butlletí del grup actiu del CoHegi de Sant Miquel, acaba de publicar el tercer nombre. Felicitem els seus incansables redactors.

TANDA D'EXERCICIS ESPIRITUALS AL SEMINARI DE LLEIDA

El Consell Diocesà de Lleida convida els poves a allistar-se a la tanda que començará el 13 de juliol, per a finir el 17 i que serà dirigda pels reverends monsenyor Lluis Borràs, Doctor Joan Calaf i Doctor Albert Bonet, fundador i Consiliari de la F. J. C.

La tanda començará a les sis del vespre del dia 13 i finirà a les nou del matí del 17. Pensió mínima, 20 pessetes.

Llocs d'inscripció: Camiseria Marqués, Major, 43, local socal, Tallada, 44, (de les set a les nou del vespre). A totes les Cases rectorals.

Ningú no es doni per admès, fins a rebre la tarja d'admissió.

Diumenge, dia 17 de juliol, gran acte de propaganda fejocista. Hora i local s'anunciaran oportunament.

UNIO LOCAL DE SANT ANDREU

El diumenge pasat, dia 26, els grups Sant Lluís, Mn. Cinto i Núria Club de la barriada de Sant Andreu celebraren l'acte de la inauguració de la Unió Local de Sant Andreu, consistint amb una magnífica Diada d'Estudis en la qual hi parlaren els representants dels grups esmentats i el senyor Tarrés.

Tant en la Missa de Comunió com en els parlaments hi assistí un gran nombre de fejocistes, els quals acabada cada una de les ponències demanaren repetidament la paraula i suggeriren noves iniciatives per la futura actuació de la Unió. La ponència que sobresortí fou la

Grup de fejocistes del Prat de Llobregat, despres de la festa de constitució amb el Dr. Bonet i el Sr. Rector de l'esmentada població

Solsona. Els avanguardistes

«Esbart Felipó»
Excursió a Vilassar

Igualada. Atletes de la secció G. i E.

Equip de Balaguer

SASTRERIA L'ART
Sans, 59
Sempre el més nou en trajos a mida
Secció de roba feta, selecta
Secció de roba per a nens

FEJOCISTA
vesteix-te a la
SASTRERIA L'ART
J. Sospedra
Sans, 59
es un bon amic teu

1 MINUT 1

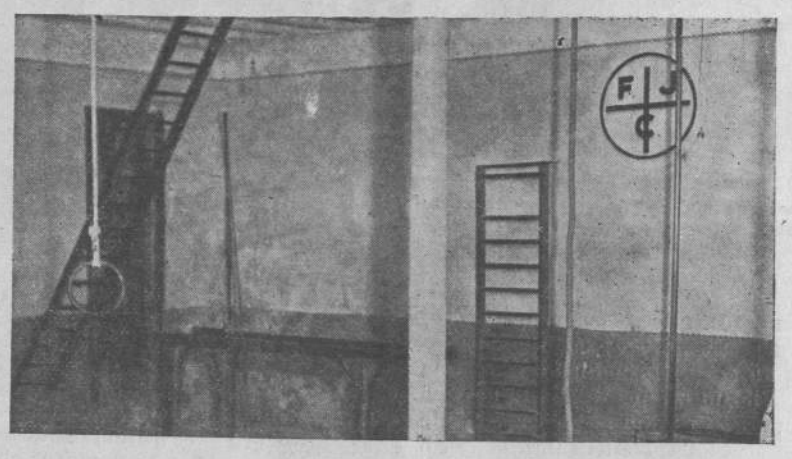
Els pollets urbans

Hem vist una colla de pollets tancats darrera els vidres d'un aparador. Un anunci dincubadora, frapant, al viu, una mica cruel potser. Aquells pollets, si sou una mica sentimental, us inspiren llàstima. Sembla que enyorin una era assoleiada i plena de pallers.

Totes les coses, però, quan un s'hi acostuma canvien totalment. Al cap d'uns dies de passar pel seu davant, ja no els trobeu tan tristos. Talment us semblaran uns pollets urbanitzats. Han nascut en el traït de la ciutat. Sense l'escataiar de la lloca. Automàtics. Moderns. Adhuc, en la petita cresta, arriba un moment que us fa l'efecte que hi creix un petit tròllei...

E. BUSQUETS MOLES

El gimnàs del grup "Saba Nova" de Sans

El diumenge, dia 10 de juliol, serà (a D.) inaugurat oficialment el gimnàs del grup, el qual ja ve funcionant amb molt d'èxit des de fa un quan temps.

El programa de la festa consistirá en la Benedicció que farà el reverend Consiliari i en una exhibició de gimnàstica atlètica, ritmica i de conjunts que realitzaran els Falcons del Grup, sota la direcció del seu monitor, en Marcelí Garcia. L'acte començarà a dos quarts de dotze.

La seva instal·lació és completa i reuneix molt bones condicions. Compta amb gran nombre d'aparells i s'hi donen classes matí i vespre. Está instal·lat en els baixos del Centre Catòlic (Fernàndez Duro, número 10).

A més del gimnás la Secció disfrutarà d'ara en avant, d'un petit camp d'entrenament, en un terreny prop de la casa rectoral, ofert generosament pel senyor Rector de Sans.

S'estan formant equips de lluita a la corda, de basquet i d'atletisme, i de seguida es començarà una intensa actuació.

La secció té en projecte una campanya de propaganda a desenrotllar dins la barriada amb el fi de fer penetrar als joves esportius el bell ideal fejocista sobre la gimnàstica i els esports.

L'obra a realitzar és árdua, mes el nostre entusiasme esperem que no decaurà. L'obra aquesta, però, la volem de col·laboració amb tots els grups. Per això ja començàrem aferint el nostre gimnás a tots aquells fejocistes socis de grups que no en tinguin d'instal·lat. En ocasió de la nostra festa inaugural ens plau de fer públic des de FLAMA aquest oferiment i remarcar-lo.

La Secció de Gimnàstica i Esports del Grup "Saba Nova" es complau a convidar a la festa tots els fejocistes i simpatitzants.

Campament de vacances de la F.J.C. 9 juliol al 7 agost

L'Agrupació Excursionista de la F. J. C. us convida al primer campament de vacances que s'obrirà el 9 de juliol al cor del Montnegre en el lloc conegut per Olzinelles. A l'espléndida vegetació d'aquesta comarca s'ajunta la facilitat d'excursions que permetran recórrer tot el Montnegre i resseguir tots els millors paratges del Montseny.

Junt amb l'enfortiment del cos hi trobareu la vigoria de l'esperit amb la florida de noves amistats entre tots nosaltres i anirem coneixent i, per tant, estimant en posar-nos en contacte amb la naturalesa les belleses de la nostra terra catalana.

En l'obra dé la naturalesa hi sabrem admirar la grandesa de l'obra de Déu, el sentit pairal de casa nostra i voltats da'quelles frondoses afraus anirem copsant dins nostre el valor d'aquelles paraules del Decáleg quan parla d'una germanor fejocista, prou forta, prou ferma i prou decidida per arribar a ésser la vertadera germanor de tots els joves de Catalunya.

El Consell Federal convida a tots els Grups i a tots els joves inscrits a la Federació a aquest campament de vacances, preludi de la campanya que pensa descabdellar la nostra agrupació excursionista.

Han estat donades cam a definitives les bases interines que es publicaren a FLAMA en 20 de maig, atès que en els canvis d'impressions que s'han tingut fins ara no s'ha aportat cap nova dada que suggereixi alguna modificació essencial. Igualment es mantenen les quotes d'estada i manutenció indicades com a probables en la base cinquena, apartat *d*.

Es farà la sol·licitud d'admissió per mitjá de carta dirigida a la Comissió de Campament de la F. J. C. en la qual hi consti:

Nom i cognom.
Edat.
Domicili.
Noms dels pares.
Grup fejocista al qual pertany.
Data d'arribada al campament i dia de permanència.

Si orta tenda i va amb colla o es tracta d'estada individual.

Per considerar-se admès s'haurà d'esperar contesta de la Comissió.

a Comissió es reserva el dret, dintre el campament, d'exclusió dels joves que previ reconeixement mèdic fossn considerats inhàbils per la vida de campament.

BASES QUE REGIRAN EN AQUEST CAMPAMENT

Primera. — Per ésser admès al campament s'haurà d'ésser fejocista i haver-se inscrit prèviament.

Segona. — Tot acampador haurá d'acatar el reglament i les ordres disciplinàries de la Direcció del Campament, amb dues providències: evitar la vagáncia i assegurar el bon ordre dels serveis necessaris al campament.

Tercera. — Per bé que l'organització d'aques campament significa oferir als fejocistes les tendes i l'utillatge general, per l'estada al camp s'admetran, prèvia inscripció, també els acampadors que portin tenda i equip col·lectiu propi. No per això seran eximits de la disciplina esmentada en la base segona.

Quarta. — Les linies general d'aquesta displicina vindran a ésser:

a) Organització del campament per colles o tendes amb un cap responsable de cada grup.

b) Llevar-se i anar a dormir a l'hora senyalada i fer els àpats dintre les hores estatuïdes.

c) Contribuir i treballar en els serveis generals del campament, segons els torns que la direcció senyali.

d) Les despeses diàries dels acampadors, diàriament, seran les següenst:

Manutenció: 4 pessetes.
Llum i servei: 0'50 pessetes.
Per utilització de tendes i materials: Una pesseta.
Total: 5'50 pessetes.

Aquests cálculs són fets a base de la col·laboració dels acampadors en les feines de cuina i condícia del campament, i prescindint, per tant, de personal retribuït.

e) Tot acampador haurá de portar el seu equip personal i concretament cobert, toballó, tovallola i manta.

f) El campament serà instal·lat a cinc minuts de l'església, per tal que els acampadors tinguin Missa diària i els serveis espirituals convenients. Cada vespre es dirá Rosari.

g) Hi haurà durant el campament excursions col·lectives, altres particulars de grups o colles, jocs, conferències, gimnás, banys.

h) Els grups que portin tenda pròpia i es facin la cuina pel seu compte no hauran de satisfer res per aquests conceptes. Sols un mòdic dret de permanència a entrada al campament per a dormir.

i) La direcció concedirà excepcions justificades del Reglament en cada cas concret per grup o persona.

j) La F. J. C. organitza aquest campament posant-se d'acord amb la secció de minyons de muntanya de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, tres colles de la qual són en la seva major part fejocistes, i posen a la nostra disposició les seves tendes i material d "camping".

Tractant-se de fejocistes, no s'esmenta com a condició d'estatge al campament l'absoluta coralitat en converses i conducta general entre els companys. Però no serà desavinent fer notar als fejocistes les condicions especials que revesteix la vida de grups de joves en tendes i en camp obert sense feina definida moltes vegades, per comprendre que la direcció haurà de judicar severament qualsevol lleugeresa en aquesta matèria.

GORRES DE BANY

Sabatilles de gran fantasia

Jocs de Platja i de Mar

PIROGUES

per a una i dues persones

CAUTXÚ CATALA

Corts Catalanes, 615
Ronda de Sant Pere, 12
Passeig de Gràcia, 127

d'Economia i Organització en la qüestió de la necessitat que hi ha de què la Unió tingui un local propi per dedicar-lo exclusivament a oficines d'informació i d'ésser possible la instal·lació del gimnás; aquesta idea fou acceptada unànimement.

Cal esmentar el parlament del doctor Tarrés que fou una brillant dissertació de l'esperit fejocista i el qual va ésser interromput diverses vegades amb formidables ovacions, especialment, quan remarcá el caràcter apolitic de la F. J. C. senyalant el gran interès que té per nosaltres, per sobre de tot, la salvació de les ànimes que constitueix la fita, única perdurable, de totes les nostres activitats.

En resum fou un agradable record l'èxit que assolí la primera Diada d'Estudis a Sant Andreu i constitui una bella promet·nça de nous èxits per la futura actuació de la Unió Local de Sant Andreu.

CASTELLTERSOL

Diumenge passat, en l'estatge del grup local de la F. J. C. tingué lloc una interessant conferència a càrrec del senyor Francesc Ribelles, de l'Acció Popular.

Després d'una breu presentació del conferenciant pel membre actiu d'aquest grup, en Josep Picanyol, el senyor Ribelles començà dient i exposant amb paraula fácil i sòlida argumentació els perjudicis que involucraria per la classe treballadora la implantació dels programes socialista o comunista o simplement el compliment de certes prometences demagògiques; en canvi, remarcà els avantatges evidentissims que per la classe patronal i treballadora reportaria l'acceptació de les doctrines socials catòliques. Després d'exposar el programa social d'Acció Popular va propugnar per la creació del sindicalisme catòlic. En acabar la seva interessant dissertació el nostre distingit conferenciant fou repetidament aplaudit.

Tot seguit el fejocista, Josep Maury, va dir breus paraules de regraciament.

Sembla que aquest acte será el primer d'una sèrie en projecte, dels quals hom n'espera grans èxits vist l'entusiasme que ha desvetllat aquesta primera conferència.

GRAN DIADA FEJOCISTA A HORTA

Grup actiu "RECTOR SALSAS" dia 3 de juliol *a les 8*. Missa de Comunió General a l'Església Parroquial cantant-se lamissa "CUM JUBILO" pels fejocistes i poble; benedició de la Bandera.

A dos quarts de deu. Esmorzar de germanor i parlaments a càrrec de fejocistes locals, del Consell Central i del Dr. Albert Bonet, Pvre.

A dos quarts de dotze. Audició de sardanes enfront l'Església, per la Cobla "Principal del Llobregat".

A les sis de la tarda. unció teatral a càrrec dels fejocistes, a la Sala de l'Academia de Sant Lluís posant-se en escena

ELS SIS CORDERS DE BLANES i ENTRE EL MANESCAL I EL METJE

No deixeu d'assistir-hi!

CAMISERIA
PRAT
LLIBRETERIA, 11
ESPECIALITAT EN CAMISES A MIDA
5 per cent descompte als fejocistes

FLAMA

PUBLICACIÓ DE LA F. J. C.
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
SANTA ANNA, 11 I 13 · TELÈFON 19904
BARCELONA

FEJOCISTES!
Afavoriu els nostres anunciants amb les vostres comandes

IDEES I FETS

EL FUNDADOR DE LA NOVA XINA

En el *Butlleti de Missions* que publiquen els benedictins belgues de Lophem-les-Bruges, el senyor Eduard Neut acaba de fer un elogi biogràfic de Suen Wen — que hom anomena també Sun-Yat-Sen, —un dels homes més interesants de la nostra època i el veritable fundador de la República xinesa.

Suen Wen és un d'aquests personatges que com Washington, Napoleó, Bismarck, han exercit una fonda influència en la història. Es necessari per abastar justament la seva personalitat conèixer la seva biografia. La resumirem a través de la que porta la revista benedictina.

Fill d'uns treballadors de Konautong, el cèlebre xinès nasqué el dia 12 de novembre de 1866. Fou escolar a Honolulú. Des de l'edat de 17 anys es declarà enemic de supersticions i mutilà ardidament un ídol de l'emperador. Estudiant a Hong-Cong, entre pastors protestants que desenvoluparen de dintre seu el desig de fraternitat humana, es convertí al cristianisme i rebé el baptisme.

Emprengué tot seguit quatre grans viatges entorn del món, al curs dels quals es desenrotllà la seva vocació política.

Fundà a Filipines, en 1894, una Associació per la resurrecció de la Xina. La seva veu restà sense eco. En 1895, intentà un complot, que fracassà.

Aquest fracàs l'obligà a viure a l'estranger fins a 1911. Es empresonat a la legació de Xina a Londres. Tantost alliberat, atribueix el seu deslliurament a les incessants pregàries que de nit i de dia, havia fet durant els jorns de la seva captivitat.

Visita l'Europa i treu la conclusió que cal evitar a la Xina les plagues socials que la indústria ha produït entre els pobles europeus. En 1905 funda la *Lliga de la Unió* que tingué les quatre primeres reunions a Brusselles, Berlín, París i Toquio.

En el seu discurs a Toquio l'any 1907 preconitza l'enderrocament de la distància imperial a Xina i l'establiment de la República. Perseguit pels agents de l'antic règim, Suen Wen fa una propaganda inlassable entre els xinesos escampats pel món i obté d'ells prometences d'ajut.

Quan esclatà, en 1911, la revolució xinesa, era a Colòmbia. Cuita-corrents entrà a Xina. Al port de Singapore, sol·licità del bisbe ésser admès a l'Església catòlica; el seu desig es refredà a una objecció de l'autoritat eclesiàstica, a causa de la insuficiència de la seva instrucció religiosa.

Elegit president provisional de la República, Suen Wen cedí la presidència, per tal d'assegurar la pau, a Yuen-Che-Kaï, a favor del qual havia abdicat la dinastia imperial. Aquest, però, cercà en 1913, restabli l'Imperi, fundant una nova dinastia. Llavors Suen Wen li adreçà reptes i amenaces; fou obligat a fugir a Japó on fundà el partit nacionalista xinès. Esdevé successivament generalíssim del govern de Canton en 1917, un dels set dictadors sudistes en 1917, president de la República de Canton en 1921.

Entretant la seva autoritat acreix considerablement a cauas dels escrits que expandeix per tot Xina.

El dia 11 de març de 1925 ell moria, essent proclamat pare de la pàtria en mig d'una gran apoteosi.

La seva doctrina política no és senzilla. El seu socialisme i el seu nacionalisme són ben diferents del marxisme i del comunisme: ells no comprenen ni materialisme filosòfic, ni estatisme contrari a la família, a l'educació o a la propietat. El fundador de la República xinesa manté la doctrina moral de Comfuci, amb el seu sentit familiar, amb una cotització més elevada per les coses espirituals que per les coses materials.

En 1914, Suen Ven digué al bisbe de Canton que ell havia "pres de l'Església la major part de les teories que l'acondüiren a la revolució". El coneixia que el renaixement xinès era degut principalment a les idees expandides pels missioners: i ell no havia deixat de dir que calia que "tot el país" havia d'adoptar "la religió del Molt Alt i del Molt Potent."

FEJOCISTA
Visita la Sastreria L'ART
J. Sospedra Sans, 59
Vestiràs bé i econòmic

PLET GUANYAT

El plet universalment conegut que des d'anys estava entaulat entre M. Whitney Warren, arquitecte i Mgr. Laudeuze, rector de la Universitat de Lovània, sobre la inscripció de la balustrada de la nova biblioteca, pagada pels americans, acaba d'éssed resolt. La inscripció: *Furore teutonico diruta, dono americano restituta* (destruïda pel furor teutònic. Restaurada per una ofrena americana) està definitivament suprimida. Aixi ho ha dedicit en última instància el tribunal de cassació de Brusselles rebutjant les pretensions de M. Whitney Warren.

UN JOC SIMBOLIC DE LA JOVENTUT CATOLICA A ALEMANYA

D'una lletra enviada a la revista "Le blé qui levè" extraiem aquestes notes interessants, sobre la joventut alemanya:

"He assistit ja a una o dues reunions dels joves catòlics; tenen interès; canten molt; parlen poc; juguen a jocs simbòlics. He vist el joc de la llum: els joves estan de genolls i canten: "Hi ha tenebres, per tot hi han tenebres", després un d'ells es posa dret, i diu: "nosaltres volem la llum". "Licht! Licht", criden tots a cor. Després es representa una mena d'aparició diabòlica, vestida de negra i diu: "Vull que restin les tenebres". I als crits dels joves "Licht" ella respon "Nachf".

Llavors un jove s'apropa al consiliari sacerdot i diu: "Sacerdot, venim a demostrar-te la llum". El sacerdot, amb una antorxa a la mà, il·lumina amb ella una altra que té a la mà el jove, que després passa de mà a mà; cadascú il·lumina la seva, i davant la llum, l'aparició es fa escàpol, cridant desaforadament.

Ja veieu un poc quelcom d'això que he vist per aci. Encara he vist a Duisbourg una joventut capaça d'entusiasmar-se follament per *Tannhanser*. Era una representació per la joventut i tota la sala temia durant l'espectacle."

TUSELL
Capells de palla des de 7 ptes.
Carrer Fivaller, núm. 7 - Telèfon 16702
(abans Fernando)
Capells feltre des de 20 ptes.

Parlament Fejocista Diocesà

Girona 3 juliol de 1932

Matí, a les vuit: *Missa de comunió* a l'església del Sagrat Cor que celebrarà el Doctor Esteve Canadell, canonge canceller, amb plàtica per mossèn Joan Pou i Batlle.

A les deu: *Parlament* a la sala d'actes del Seminari.

ORDRE DE LA SESSIO

Presentació de poders dels delegats de Grups.

Apertura del parlament i salutació pel President del Consell Diocesà de la F. J. C., Lluís Batlle i Prats.

Memòria pel secretari del Consell Diocesà, Josep Costa i Tapioles.

Constitució de la Mesa.

Ponència sobre: "Actuació diocesana i comarcal", per Xavier Maria Vergés, delegat de Figueres.

Ponència sobre el tema: "Excursionisme, campament de vacances, etcètera", per Francesc Puig i Llensa, delegat de Blanes.

Ponència sobre: "Les tandes d'Exercicis de la F. J. C.", per Joan Arnau, delegat d'Olot.

Ponència sobre: "Les seccions i la vida interna dels Grups", per Joan Casas, delegat de Sant Feliu de Guíxols.

Ponència sobre el tema: "Organització i vida econòmica", per Lluís Batlle i Prats, president del Consell Diocesà.

Precs i preguntes.

Votació del nou Consell Diocesà.

Comiat.

JOVENTUTS DEL MON

UNA SETMANA UNIVERSITARIA A SALISBURG

Els catòlics alemanys no poden, per dificultats del temps, instituir una universitat pròpia. Ells, però, supleixen aquesta deficiència amb una sèrie de cursos estivals universitaris.

Una proclama, darrerament apareguda, de l'arquebisbe de Salisburg, Mons. Rieder, anuncia que la "setmana universitària" d'aquest any està fixada per als dies que van del 9 al 27 del pròxim agost.

El primer intent d'aquesta classe fet a l'estiu passat (del 3 al 22 d'agost) superà totes les esperances. Els organitzadors dels cursos havien calculat que acudirien a les conferències un centenar d'estudiosos; tingueren la sorpresa de veure que passaven de mil, joves en gran part, els assistents. Aquest èxit—diu Monsenyor Rieder—ens empeny a renovar la prova. La setmana de Salisburg—diu—voldria que creés un ambient espiritual on els savis, pedagogs, metges, jutges, artistes, paralmentaris, periodistes empesos fins ara pel ritme d'una vida sense ànima poguessin lliurement respirar, per algunes setmanes, l'aire sà dels ensenyaments de l'Església i poguessin viure intensament la vida sacramental de la comunitat dels creients.

Seria una victòria dels enemics de Crist si els catòlics davant la crisi formidable d'aquests moments ens acobardissim o ens limitéssim a conservar les posicions. Hem de comprendre que la crisi present és en el fons una crisi espiritual entre l'home i el món, entre l'home i Déu. Consolidar, aprofundir, reconstruir el que està destruït, heus aquí el deure de l'hora present.

També la poventut universitària catòlica alemanya ha dirigit per la seva part una vibrant proclama, en la qual invita a tots els joves catòlics a què acudeixin ben nombrosos a la "setmana universitària" de Salisburg i a donar el possible ajut pel seu èxit. La nostra generació—diu la proclama dels joves universitaris—està cridada a donar en un pròxim esdevenidor la solució en aquesta gran lluita d'esperits en què està abocat el món contemporani. Hem d'estar plenament posseïts de la immensa responsabilitat qeu ens incumbeix en aquesta lluita. La petitesa de la nostra força no ha de fer-nos defallir; hem de recordar que no anem en aquesta gran lluita únicament sols: la potència de Déu lluitarà en nosaltres. Nosaltres, però, hem de donar tot això que poguem per la nostra part. Nosaltres hem d'entrar en lluita contra la incredulitat en totes les seves formes; contra l'atomització filosòfica de l'univers, contra la profanació de l'esperit humà, contra la negació del lligam que uneix la criatura amb el Creador.

La unió de l'esperit amb Déu i les seves lleis eternes, constitueix la nostra vertadera llibertat. Aquest convenciment ens lliurarà de l'esclavitud del pensament individualista que vol encadenar el nostre pensament amb l'egoisme del "jo". Nosaltres proclamem Déu font de tota vida i de tota veritat.

La proclama està signada per una cinquantena de joves estudiants de totes les disciplines, escriptors, artistes, professors. També hi han els noms de representants de Txecoslovàquia, Polònia, Anglaterra, Estats Units.

Els professors que dirigiran els estudis són les més grans personalitats catòliques de tot el món.

FEJOCISTA: Les darreres novetats de la moda les trobaràs a la
SASTRERIA L'ART
J. Sospedra
Carrer de Sans, 59

IMP. FAVENCIA
Provença, 140

05(46.711 Bar) Re P 607